

دوشنبه 22 مهر 1398 - 14 صفر 1441 - 14 اکتبر 2019

شهادت "محمد بن ابی بکر" از یاران امام علی(ع) در مصر توسط معاویه (38 ق)

شهادت "محمد بن ابی بکر" از یاران امام علی(ع) در مصر توسط معاویه (38 ق)
محمد بن ابی بکر ابن ابی قحافه، یکی از یاران وفادار امام علی(ع) بود که مادرش، اسماء دختر عُمیس پس از ابوبکر با امام علی(ع) ازدواج کرد. او از کودکی در دامان علی(ع) تربیت شد و به شایستگی، مهر علی در دلش جای گرفت. از این رو، وی از حواریون و اصحاب خاص آن حضرت شد و مورد عنایت ویژه‌ی امام قرار داشت. محمد در جنگ جمل در رکاب امیرالمؤمنین بود که از جانب امام به حکومت مصر انتخاب شد. اما مردم مصر از در نیرنگ با او وارد شده و در این هنگام، سپاه معاویه به فرماندهی عمروعاص بر مصر تاخت در حالی که مردم مصر، علیه او شورش کردند. جنگ شدیدی روی داد تا این که لشکر محمد بن ابی بکر رو به ضعف نهاد. سرانجام، محمد دستگیر و به فجیع‌ترین وجهی به شهادت رسید. او علاوه بر شجاعت و شهامت زایدالوصفی که داشت، از علم و درایت و فهم و فراست و زهد و عبادت فوق‌العاده‌ی رای برخوردار بود. امیرالمؤمنین علی(ع)، چون خبر شهادت محمد بن ابی بکر را شنید، سخت بی‌تابی نمود و چندین بار در خطبه‌های خویش، وی را به این صفات می‌ستود.

حلت "ابن شداد" فقه و مذهب مسلمان (632 ق)
ابوالحسن بهاءالدین مشهور به ابن شداد در سال 539 ق در موصل به دنیا آمد و در دوران کودکی قرآن را حفظ کرد. سپس علوم چون حدیث، تفسیر و قرائت قرآن را فراگرفت و در این رشته‌ها مهارت بسیار یافت. ابن شداد بعد از طی این مراحل، در مدرسه‌ی نظامیه‌ی بغداد، به تدریس پرداخت و در همین دوران بود که ابن خلکان، مورخ مشهور مسلمان، از محضر درس وی بهره‌های بسیار بُرد. ابن شداد پس از چندی، برای کسب دانش بیشتر به سرزمین‌های مختلف اسلامی سفر کرد و هنگامی که به شام رسید، کتابی را که درباره‌ی جهاد و آداب و احکام آن نوشته بود به صلاح‌الدین ایوبی هدیه کرد. دوستی بین ابن شداد و صلاح‌الدین ایوبی همچنان ادامه یافت و او همچون مشاور و مورخ، در تمام سفرها به خصوص در جنگ‌های معروف صلیبی، همراه صلاح‌الدین بود. این دوستی موجب شد که ابن شداد بتواند شرح مستند وقایع دوران صلاح‌الدین ایوبی را بنویسد. یکی از همین نوشته‌ها - که بی‌شک اهمیت بسیاری در زمینه‌ی تاریخ نگاری دارد - کتاب التواریخ السلطانیة نام دارد. همچنین دلایل الاحکام در احادیث فقهی در چهار جلد و العنا درباره‌ی حضرت موسی(ع) از دیگر آثار اوست. ابن شداد در 93 سالگی درگذشت.

تاج‌گذاری "هخامنش" و آغاز سلسله پادشاهی هخامنشیان در ایران (539 م)
پس از قدرت گرفتن کوروش هخامنشی و یورش به سرزمین بابل و تصرف آن، وی در چهاردهم اکتبر سال 539 قبل از میلاد در پرستش‌گاه بابل تاج‌گذاری کرد. از این زمان بود که پادشاهی سلسله هخامنشیان آغاز شد و حکومت شاهنشاهی در ایران بنیان‌گذاری گردید. کوروش در ابتدا، شوش را به پایتختی خود برگزید و سپس سالیانی به جنگ با اقوام گوناگون پرداخت تا اینکه در یکی از این جنگ‌ها زخمی شد و در سال 529 قبل از میلاد، پس از ده سال سلطنت درگذشت. دوران حکومت سلسله هخامنشیان تا سال 330 قبل از میلاد به مدت 200 سال به طول انجامید و سرانجام به دست اسکندر مقدونی منقرض شد.

آغاز به کار "کنگره تاریخی وین" در مورد اروپای پس از ناپلئون (1814 م)
آغاز به کار "کنگره تاریخی وین" در مورد اروپای پس از ناپلئون (1814 م)
پس از استعفا و تبعید ناپلئون بناپارت در آوریل 1814 م، کنگره تاریخی وین از روز چهاردهم اکتبر 1814 م در وین پایتخت اتریش آغاز به کار کرد تا درباره متصرفات فرانسه طی جنگ‌های ناپلئون بناپارت تصمیم‌گیری کند. در میانه کار کنگره وین، ناپلئون با فرار از تبعیدگاه خود در اواخر فوریه 1815 م، بار دیگر در دوره کوتاهی معروف به حکومت صد روزه، قدرت را در دست گرفت و خود را آماده حمله به دشمنانش نمود. هرچند که این مسئله، روند فعالیت‌های کنگره وین را مختل نمود، اما با شکست دوباره ناپلئون از اتحاد اروپایی، کنگره وین کار خود را دنبال کرد. مسائلی که کنگره با آنها روبرو بود، پیچیدگی و دشواری فراوان داشت چرا که انقلاب فرانسه و جنگ‌های ناپلئون، ساختار اروپا را به کلی درهم ریخته بود. ولی آنچه بیشتر مورد توجه کنگره بود، برقرار کردن تعادل قوا برای حفظ صلح در این قاره بود. در این میان، رقابت‌ها و دسیسه‌های چین‌پای‌های کشورهای شرکت‌کننده در کنگره، از پیشرفت اساسی کار، جلوگیری می‌کرد و هر یک از آنها خواهان سهم بیشتری بودند. همچنین بیشتر نمایندگان شرکت‌کننده در کنگره مایل بودند که تعادل قوا در اروپا به دوران قبل از انقلاب کبیر فرانسه برگردد و سلاطین و فرمان‌روایان را در کشورهای مختلف روی کار آورند که قبل از انقلاب فرانسه بوده‌اند. کشورهای فاتح نیز هر یک، باجی در کنگره وین گرفتند و از کلاه امپراتوری متلاشی شده ناپلئون، نمدی به دست آوردند. بدین ترتیب کنگره وین نوعی پیروزی دولت‌های بزرگ و پیشرفت رژیم‌های سلطنتی علیه جمهوریت در اروپا بود. کنگره وین سرانجام در نهم ژوئن 1815 م به کار خود پایان داد.

اعلام خروج آلمان از جامعه ملل توسط "آدولف هیتلر" دیکتاتور آلمان (1933 م)
با روی کار آمدن هیتلر به عنوان صدر اعظم آلمان و نگرانی به وجود آمده در سراسر اروپا از برنامه‌های نظامی

تصف تنگه همد (1515م) 14 اکتبر سال 1515 در پرتغال آلفونس دا آلبوکرکی (آلبوکرک) در آن زمان که ایران فاقد قدرت دریایی بود (زمان شاه اسماعیل صفوی) با کشتی توپدار و نیروی تفنگدار وارد تنگه هرمز شد و بعداً جزایر استراتژیک آن ناحیه را تصرف کرد. تنگه هرمز دروازه خلیج فارس است، خلیجی که 970 کیلومتر طول دارد. آلبوکرک نخستین نظامی غرب بود که از راه دریا به خلیج فارس تجاوز مسلحانه کرده است. وی در عین حال نخستین دریا نورد غرب است که به اهمیت استراتژیک خلیج فارس به عنوان بازوی اقیانوس هند پی برده بود. آلبوکرک که از ده سال پیش از آن به تصرف سرزمین های مشرق زمین دست زده بود به خوبی می دانست که پرتغال یک میلیون و پانصد هزار نفری نمی تواند در همه مناطق متصرفه مهاجرنشین تاسیس کند؛ بنابراین کوشش داشت که با بکارگیری بومیان هر محل، اقتدار پرتغال را بر این مناطق برقرار سازد و حفظ کند.

آلبوکرک آغازگر تجاوزی شد که هنوز ادامه دارد و قدرت های غرب بدون این که حقی داشته باشند در آب های کشور های دور دست مداخله می کنند و نام این مداخله را که بارها به برخورد نظامی انجامیده است «حفظ منافع حیاتی!» خود نام نهاده اند.

آلبوکرک پس از بازگشت از منطقه هرمز به پایگاه اصلی و دائمی اش در گوا ی هند با حکم عزل خود که از پرتغال ارسال شده بود رو به رو شد و از فرط اندوه 16 دسامبر سال 1515 دق کرد و درگذشت!

بازگشت آلبوکرک، مسئله اشغال ناحیه هرمز حل نشد. بعداً شاه عباس با کمک انگلیسی ها _ رقبای پرتغال _ ناحیه را پس گرفت، ولی همین اتحاد او با انگلیسی ها باعث گسترش نفوذ و بعداً سلطه آنان بر منطقه خلیج فارس و امضای پیمان «تروشیل» در 1820 با شیوخ امارات هفتگانه شد و سلطه خود را رسمیت داد که آثار آن هنوز زنده نشده است. انگلیسی ها به همین دلیل، تا نیمه دهه 1930 تلاش بسیار کردند که ایران دارای نیروی دریایی موثر نشود و

استاندارد و استاندارد کردن، از پایه&rlm؛ های استوار علم و فن&rlm؛ آوری است که در پیشرفت صنعت و اقتصاد نقش بسزایی دارد. استاندارد عبارت از نظامی مبتنی بر نتایج ثابت علوم، فنون و تجارب بشری است که به صورت قواعد، مقررات و نظام&rlm؛ هایی به منظور ایجاد هماهنگی و وحدت رویه، افزایش میزان تفاهم، تسهیل ارتباطات، توسعه صنعت، صرفه&rlm؛ جویی در اقتصاد ملی، حفظ سلامت و ایمنی عمومی، گسترش مبادلات بازرگانی داخلی و خارجی و... به کار می&rlm؛ رود. اندیشه تشکیل سازمان بین&rlm؛ المللی استاندارد، در چهاردهم اکتبر سال 1946م در نشست رؤسای مؤسسه&rlm؛ های استاندارد 25 کشور جهان در لندن شکل گرفت. پس از آن، مجمع عمومی سازمان بین&rlm؛ المللی استاندارد، در سال 1969، مقرر داشت که از سال 1970، چهاردهم اکتبر (برابر با 22 مهر) به نام روز جهانی استاندارد، تعیین و نام&rlm؛ گذاری شود. در نهایت با تصویب سازمان ملل، این روز با عنوان روز جهانی استاندارد اعلام شد.

او، کشورهای بزرگ اروپایی طی اجلاس خلع سلاح، با نظامی شدن آلمان، مخالفت کردند. پیش از این، در پایان جنگ جهانی اول و طی قرارداد صلح ورسای، نیروها و تجهیزات نظامی آلمان بسیار محدود شده بود و این امر هیتلر و دیگر مقام&rlm؛ های نازی را به شدت خشمگین ساخت. در این میان، پس از به رسمیت شناختن حقوق مساوی آلمان با سایر دول اروپایی، عملکرد هیتلر و شتابزدگی وی در مسلح کردن آلمان باعث مخالفت دولت&rlm؛ های متفقین شد. این امر باعث عکس&rlm؛ العمل هیتلر گردید و پس از خروج آلمان از کنفرانس خلع سلاح، وی در چهاردهم اکتبر 1933م خروج این کشور از جامعه ملل را نیز اعلام کرد. این امر در حالی صورت گرفت که جامعه ملل ناتوانی خود را در حل مسائل بین&rlm؛ المللی به ثبوت رسانده بود و خروج آلمان از این سازمان، به خودی خود اهمیت چندانی نداشت. ولی تصمیم آلمان بر خروج از جامعه ملل، نفی قرارداد ورسای را هم دربر داشت و آن موقع کمتر کسی این معنی را از اقدام هیتلر دریافت. در حقیقت، هیتلر با کناره&rlm؛ گیری از مجامع بین المللی، به نوعی خودمختاری در تصمیمات داخلی و خارجی دست پیدا کرد و خود را از تقیدات ناشی از معاهدات بین المللی آزاد نمود. در نهایت، تصمیم هیتلر برای خروج از جامعه ملل، طی يك همه پرسی در دوازدهم نوامبر آن سال، با اکثریت 95 درصدی آلمانی&rlm؛ ها، مورد پذیرش قرار گرفت و راه را برای جولان هیتلر در داخل و خارج از آلمان فراهم ساخت.